

segi ommast seitsmendamast aastast waene
laps, kes woeta jures omma leiba piddi
tenima, et isä ja emma ollid surnud; om-
meti ei sõnud temma omma leiba mitte il-
ma. Temma leiwa wannemad armastasid
tedda sepärrast ka wägga, et temma olli
holekandja ja moistlik, ja tāsus jo kolman-
damal ja neljandamal aastal neile jälle om-
ma tōga ärra, mis kahhe esimeses aas-
tades temma pärrast kül piddid kullutama.

Maia tōdd ja näppo tōdd teggi temma
ka wiisi pärrast. Kui tüddruko põlwes moi-
sa tōdt olli, kui leris käis, ikka pallus tem-
ma ennesele nisuggust tōdd, kus middaci
wois õppida jure. Et temma olli ni ter-
rane keige peäle hakkama, siis andsid moi-
sa ja kirriko Saksad hea melega temmale
õppetust. Seddarwiisi õppis Ewa illusaste
õmblema ja kuddoma, ja leri aegus ka piss-
sut kirjotama ja rekendama; ja et temmal
se peäle suur himmo olli, pallus ta ka pär-
rast lerikāimist pūhhapāiwil jubhatamist peäle.
Ee keif satis temmale naese põlwes suurt
kāsso. Kui Ewa sai omma pissut willo

kehranud ja kuddund ärra, siis teggi makso
cest tōdd; moisast toi Hans tōdd koio ja
kirja peäl olli üllewal, kuidas Ewa piddi
tōdd teggema. Ei olnud temmal tō tomisse
egga ärrawimisega murret ja aia witet
ühtegi. Ka kulla rahwas, kes ei oskand
nenda õmbleda ja kudduda kui temma, pal-
lusid neile tōdd tehha. Keige illusamad ja
uhkemad naesterahwa rided Tamma wal-
das ja ümberkaudo ollid keif aina temma
tehtud; ja selle tōga tents temma ni paljo,
et keige omma perrele sai takkust ja linnast
ja willast riet, ja sest neil ei olnud pudo.
Ka Hanso rided teggi Ewa isse. Lapsed
piddid ka aitama ja isse tōdd õppima poi-
sid ja tüttarlapsed, seäl jures emma ei tei-
nud suurt wahhet; õppisid paelo punnuma,
poli teggema, krasima, kudduma, kehrama,
keif mis jākšasid, ja mis lāks tarwis. Sur-
wel kui kartuhwolid ja taimed saiwad mah-
hatehtud ja istutetud sai iggapāāiw järrele-
wadatud, kas umbrohto tousis, mis taimes
sai wāsjakistud, enne kui jured kāswid tug-
gewaks. Nenda ei olnud ial fitkumisega